

arbejdelsen af nye vejledninger om samvær og forældremyndighed til statsforvaltningerne, sker en indledningsvis definition af begreberne samværschikane og samarbejdschikane, således at det kommer til at fremgå, at begge begreber er dækkende for de forslåede lovændringer, tilsigtede praksisændringer og andre præciseringer af gældende praksis i samværsager.

Ministeren har erklæret sig enig heri.

Der henvises endvidere til L 133 svar på spørgsmål nr. 14.

Uenighed mellem forældrene om væsentlige beslutninger vedrørende barnets forhold, f.eks. skolevalg

Som tidligere anført medfører lovforslaget en ny tilgang til begrebet fælles forældremyndighed, hvor det ikke længere kræves, at forældrene er enige om samtlige spørgsmål vedrørende barnet.

Det centrale er, at forældrene kan håndtere deres eventuelle uenigheder på en sådan måde, at det ikke går ud over barnet.

For at mindske konflikterne omkring barnet under udøvelsen af den fælles forældremyndighed foreslås det, at bopælsforælderen selv kan tage beslutninger om overordnede forhold i barnets dagligdag, ligesom bopælsforælderen kan bestemme barnets bopæl her i landet (§ 3).

Forældrene skal fortsat være enige i de spørgsmål, der har væsentlige og indgribende betydning for barnet, f.eks. væsentlige medicinske indgreb, skolevalg, religion og bopæl i udlandet. I praksis vil begge forældre kunne træffe de daglige beslutninger for barnet, f.eks. om mad, tøj, sengetider m.v. Det afgørende i den forbindelse er, hvem barnet opholder sig hos. Den forælder, som i situationen er nærmest til at træffe beslutningen, har kompetencen hertil (det gælder også fritidsinteresser).

I forbindelse med lovforslagets behandling i udvalget har Undervisningsministeriet oplyst, at folkeskoleloven ikke indeholder bestemmelser om skolernes (kommunalbestyrelsens) reaktionsmuligheder i tilfælde, hvor forældre med fælles forældremyndighed ikke kan blive enige om barnets skolegang m.v.

Uenighed om enkelte væsentlige forhold vedrørende barnet, f.eks. skolevalg, vil som ud-

gangspunkt ikke kunne føre til en ophævelse af den fælles forældremyndighed.

Forældrenes uenighed må i første omgang løses ved, at forældrene ved rådgivning eller konfliktmægling i statsforvaltningen forsøger at løse op for deres konflikt. I de situationer, hvor forældrenes uenighed ikke kun handler om barnets indmeldelse i skole eller lignende, men har antaget et større omfang, må retten – hvis forældrene ikke kan opnå enighed i statsforvaltningen – ved en eventuel sag om ophævelse af forældremyndigheden vurdere, om samarbejdsvanskelighederne er så store, at det risikerer at gå ud over barnet.

I de tilfælde, hvor forældre ikke lever op til deres forældreansvar og undervisningspligten ikke opfyldes, er der endvidere mulighed for, at de sociale myndigheder kan gribe ind, jf. lov om social service.

Der henvises til L 133 – svar på spørgsmål nr. 19.

Varsling i forbindelse med flytning

Med forældreansvarsloven indføres der en ny bestemmelse, hvorefter forældre, der flytter indenlands eller udenlands, senest 6 uger inden flytningen skal give den anden forælder besked om flytningen (§ 18). Bestemmelsen gælder for alle forældre, dvs. også for en samværsforælder uden del i forældremyndigheden.

Hensigten er, at den forælder, der ikke flytter, får lejlighed til at bringe spørgsmål vedrørende barnets fremtidige bopæl, forældremyndigheden over barnet eller hensigtsmæssigheden af en eksisterende samværsordning op til en drøftelse, så der kan ske en vurdering af, om flytningen er i barnets interesse.

Bestemmelsen er ikke sanktioneret. Der kan f.eks. ikke idømmes bøder for manglende overholdelse af varslingen. En manglende varsling kan dog indgå som et moment, hvis retten skal vurdere, om barnet fortsat skal have bopæl hos en forælder, der er flyttet med barnet, eller om barnet skal bo hos den anden forælder.

Hvis der er uenighed om forældremyndigheden, følger det af gældende ret, der videreføres i forældreansvarsloven, at der i sådanne tilfælde skal være samtykke fra begge indehavere af forældremyndigheden til, at barnet forlader landet, eller til, at barnets ophold i udlandet forlænges